

Švýcarská klasika

REPRODUKTOROVÉ SOUSTAVY PIEGA CLASSIC 40.2

od 169 000 Kč

Švýcarskou značku Piëga máme vesměs spojenou s reprosoustavami s kabinety z tlakově lisovaného hliníku. Z šesti řad tvoří výjimku série příznačného jména Classic s ozvučnicemi klasické konstrukce, které svou tuhostí za hliníkem příliš nezaostávají. Z referenční podlahové trojice představují nejdostupnější model dvouapásmové sloupy Classic 40.2.

Na čem se testovalo

Reprosoustavy Piëga doplnily integrovaný zesilovač Chord CPM 2800 MK II, D/A převodník Chord DAVE a BD přehrávač Pioneer BDP-180. Kabely byly signálové Cardass Crosslink Interconnect XLR, optokabel Pro-Signal a reproduktorové XSymphony Omega Hybrid. Jako testovací jsem vybral BD-Audio Allman Brothers Band: The 1971 Fillmore East Recordings (Island, 2014), Yes: Fragile (Panegyric-Atlantic, reed. 2015), SACD Chick Corea: Rendezvous In New York (Stretch, 2003), Montserrat Figueras: Lux Feminae (Alia Vox/Classic, 2006) a CD Beethoven: Piano Concertos Nos. 3 & 4 (Sony Classical, 1997).

Netopýří ucho

U soustav Piëga Classic 40.2 slyším kmitočtově vyvážený, neutrální a nebyvale čistý zvuk napříč prakticky kompletním akustickým pásmem. Libovolný hudební žánr zahrají s lehkostí a (pokud je k tomu hudba vybízí) i ohromující dynamikou. Prostor je takřka trojrozměrný a tyto elegantní sloupy neztrácejí nadhled ani nad hodně členitými nahrávkami. -pv-

Z katalogu značky Piëga jsme si zatím představili pouze hliníkové sloupové třípásmovky TC 70 X (S&V 7/09), které se už nějaký čas nevyrábějí. Soustavy se totiž do České republiky dostávají pouze na objednávku a platí u nás za vzácné hosty, navíc produkce této více manufaktury než továrny se dvěma desítkami zaměstnanců není nijak masová. Společnost, jež letos slaví už třicetiny, založili v Hogenu u Curyšského jezera audiofilové Leo Greiner a Kurt Scheuch. Vývoj i výroba probíhají na domácí půdě a soustavy z řady Classic se navíc obejdou i bez hliníkových profilů od subdodavatele. Základní model „desítkové“ větve lze jako dva vyšší vybírat ze tří provedení klavírního laku: černého, bílého a (za příplatek 10 000 Kč) transparentního na výběrové dýze z makassarského ebenu. Černé jsou syntetická kůže na čelní stěně i kruhové rámečky z perforovaného plechu přes všechny měniče i nátrubek bassreflexu, které lze sejmut jen obtížně, což je sotva náhoda, protože zvláště tweeter bývá snadno zranitelný.

Tweetry s harmonikou

Tuhé kabinety, jejichž stěny o tloušťce 25 mm tvoří (podle potřeby) tvarované MDF desky, zpevněné navíc i klavírním lakem, mají až na rovnou čelní stěnu kapkovitý půdorys a zešikmená je i (mírně zaoblená) horní deska. Pravý úhel vlastně svírá pouze čelní stěna s robustní základnou z tlakově litého kovu (její mechanickou vazbu s vlastní ozvučnicí omezuje pryžová deska o tloušťce 5 mm), která je na dolní ploše opatřena čtyřmi otvory se závitem M8 pro odhmotňovací, výškové polohovatelné hroty: ty však z výroby suplují kompromisní kovové patky, jež jsou vůči choulostivým podlahám podstatně šetrnější. O pravoúhlé geometrii však nemůže být řeč a stojaté vlnění tak nemá na vznik uvnitř ozvučnic nárok, ale samozřejmě i přesto jsou kabinety zatlučené syntetickým rounem. Soustavy jsou bez výjimky osazeny firemními reproduktory. „Rodinné stříbro“

zde představuje zvláště páskový tweeter LDR (Linear Drive Ribbon), který proti obvyklým kalotovým měničům vykazuje vyšší účinnost, konkrétně jde o vylepšený typ LDR 2642 MKII (o rozměrech 26 × 42 mm); jeho membránu tvoří „harmonika“ poskládaná z hliníkové fólie o tloušťce 20 μm, jež dohromady váží 7 mg, a s těmito parametry se sebelehčí kalota nemůže měřit. Atypická membrána je umístěna mezi dvěma plochými neodymovými magnety a střídavý elektrický signál vyvolává její pohyb vzájemným oddalováním a přibližováním do stran jako u měchu akordeonu. Tweeter doplňují dva středobasové měniče (ø 180 mm)

s kuželovými membránami ze skelných vláken, jež odpovídají firemní technologii MDS (Maximum Displacement Suspension): u dvoua-půlpásmové soustavy je samozřejmě druhý středobas zapojený ve funkci podpůrného hlubokotónového měniče.

Terno pro každý zesilovač

Pasivní výhybka ve složitějším zapojení 4. řádu (Linkwitz-Riley, se strmostí -24 dB/okt.) pracuje s dělicími kmitočty 3200 Hz a (pro podpůrný basový měnič) 150 Hz, takže je osazena výhradně svitkovými kondenzátory a vzduchovými cívkami, které ve fázi signálu

nenadělají „zmatky“. K propojení se zesilovačem slouží dva páry masivních šroubovacích terminálů, umístěných na hliníkové desce ve vybrání oblé zadní stěny bezprostředně nad základnou: po odstranění zkratovacích propojek se nabízí možnost bi-wiringu či bi-ampingu a terminály samotné si poradí s kabely zakončenými silnějšími holými vodiči, banánky i vidličkami. Soustavy svým kmitočtovým rozsahem pokrývají i většinu nejhlubší subkontra oktávy, takže na své si přijdou i příznivci varhanní hudby. Nadprůměrná charakteristická citlivost společně se jmenovitou impedancí 4 ohmy představují dobré zprávy nejenom pro majitele elektronkových zesilovačů, které obvykle velkou výkonovou rezervu nenabízejí.

Pavel Víšek

PARAMETRY

typ	2,5p., s bassreflexem
kmitočtový rozsah	26–50 000 Hz (pásmo neuvádí)
jmen. impedance	4 Ω
char. citlivost	93 dB/W/m
dělicí kmitočty	150 Hz, 3200 Hz
dop. výkon zesilovače	20–250 W
rozměry (š × v × h)	30 × 120 × 42 cm
hmotnost	42 kg/ks
web	cptpraha.cz piega.ch

HODNOCENÍ

- nezvykle čistý zvuk; nadprůměrná citlivost; apartní design
- nic podstatného

zvuk

provedení

STEREO
VERDIKT

vynikající

